

forvisset om, at det høie Thing vil være den Afstemning tro, som det da foretog. Selvfølgelig er „Sogneraad“ ikke noget heelt nyt Ord; vi have havt det paa Bane før, og vi have seet det foreslaaet i temmelig omfattende Udkaft til Love i den samme Retning. — Forslaget under Nr. 3 var det min Hensigt for mit Vedkommende at ville frasælbe paa Grund af den Afstemning, der har fundet Sted om et lignende Forslag i Kjøbstadcommunalloven, men jeg har ingen Bemyndigelse dertil, og jeg skal ikke nægte, at jeg endnu vedblivende ikke kan blive forefattet i Ordet „District“, som det synes, at den ærede Ordfører tilbeels er, naar han virkelig gjør dette Forslags Forkastelse til Gjenstand for Haab. — Forslaget under Nr. 6 a. tør jeg betragte som vedtaget uden Videre. — Forslaget under Nr. 16 b. er ogsaa et af de Forslag, som, efter hvad der er foresaldet ved Kjøbstadcommunalloven, gjerne kunde have været tagne tilbage, og jeg havde ikke havt i Sinde at anvende et Ord derpaa, men efter den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører har udtalt sig om Forslaget, være det mig dog tilladt at knytte et Par Bemærkninger dertil. „Udsendt af Kredsen“ og „Udsendte“ ere Ord, der ere brugte i lignende Retninger tidligere; det er ikke noget Nyt. Den ærede Ordfører meente, at „Udsendt“ kunde ogsaa betyde „Tjenestebørg“. Ja, hvorfor ikke? Hvorfor kan et Landdistrict, for at bruge Ordet, ikke sende en Tjenestebørg ind i Kjøbstadens Byraad, naar det finder det rigtigt? Der staaer nemlig i Forslaget Nr. 17: „Hvor et Landdistrict med Hensyn til Fattig- og Skolevæsenet hører ind under en Kjøbstad, tiltræder en Repræsentant for Districtet Kjøbstadens Borgerrepræsentation“; altsaa efter mit Forslag skal det hedde: „Tiltræder en Udsendt af Kredsen Kjøbstadens Byraad“. Naar der nu er en saa vidunderlig Tjenestebørg i Kredsen, at denne har fattet den Tillid til ham, at han kan være Medlem af Byraadet i Sager, som angaae Fattig- og Skolevæsenet, hvorfor skal den saa ikke sende ham, naar han ellers har Balgbarhedssegenskaberne? Men det er selvfølgelig, at der ikke kan være den mindste Tvivl om Udtrykkets Forstaaelse i den Forbindelse, hvori det forekommer i den Paragraph, hvori

det skal indsættes. Jeg troer derfor, at den ærede Ordfører kunde have sparet sine Bemærkninger til dette temmelig uskyldige Forslag, om det ogsaa ikke er saa vigtigt. Forslaget under Nr. 16 c. maa jeg vistnok ogsaa betragte som vedtaget. — Under Nr. 20 have vi povet at skrive en Sætning om, der lyder saaledes i Udvalgets Forslag: „i de Fattig- og Skolevæsenet angaaende Sager“. Jeg kender Intet i vort Modersmaal, der hedder saaledes, men naar vi have tilladt os at rette Dette og Hiint, saa er det visstnok ikke for at bebrejde Udvalget Noget for det Arbejde, det har gjort, ikke for at betage Udvalget det Ringeste af den Fortjeneste for dette Arbejde, som det i Forening med den ærede Minister skal have, men det er, for at denne Fortjeneste kan blive endnu større ved at faae disse Forbedringer i Lovudkastet vedtagne. Men den ærede Ordfører betragter det vistnok paa en heelt anden Maade, thi ellers forekommer det mig, at der skal en særlig sproglig Sands til at stødes over, at vi rette dette Udtryk „de Fattig- og Skolevæsenet angaaende Sager“ til at hedde: „de Sager, som angaae Fattig- og Skolevæsenet“. — I Anledning af Forslagene under Nr. 22 og 23 har den ærede Ordfører sammenlignet „Instrux“ og „Vedtægt“. Det er atter to Forslag, som kunde have været uomtalte, thi jeg antager, at Forslaget under Nr. 22, overeensstemmende med hvad der er vedtaget i Kjøbstadcommunalloven, bliver vedtaget, men jeg skal dog tillade mig meget at betvivle, at den ærede Ordførers Forklaring af „Vedtægt“ er nøiagtig, og jeg skal ogsaa meget betvivle, at det er rigtigt, at nogen Myndighed uden Forhandling med Landkredsens Beboere kan paatvinge dem Noget med Hensyn til deres communale Anliggendes Ordning; det er det, der ligger i „Instrux“, der kommer som en Befaling fraoven, som man skal rette sig efter, og det er det, man vil forhindre. Der er af den ærede Medlem for Bornholm (Falleisen) i Forening med os stillet Forslag om, at „slig Udtrædelse“ forandres til „Udtrædelsen“. Det er et Forslag, som jeg vil overlade til den ærede Medlem for Bornholm nærmere at motivere. — Under Nr. 37 have vi maattet, og vistnok temmelig hensigtsmæssigt, omskrive Begyndelsen af en Paragraph.